02/07/2020

Ο Γέρων Χριστόδουλος Οσιοσυμεωνίτης για τον Άγιο Καλλίνικο Εδέσσης

/ Επικαιρότητα

Ο Καθηγούμενος της Σταυροπηγιακής και Συνοδικής Ιεράς Μονής Οσίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, Γέρων Χριστόδουλος, παραθέτει το περιεχόμενο δύο επιστολών που έστειλε στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, κ. Ιερόθεο, στις οποίες αναφέρεται στον μακαριστό Μητροπολίτη και πλέον Άγιο Εδέσσης προ της εκδόσεως των δύο βιβλίων του κ. Ιεροθέου για κείνον.

24 Ἰουνίου 2020

«Πλήρης πνευματικής ευφροσύνης από βάθους ψυχής δοξολογώ τον Άγιο των αγίων Παντοκράτορα Τριαδικό Κύριο και Θεό μας για την αγιοκατάταξη του πανοσίως βιώσαντος μακαριστού Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας αγίου Καλλινίκου, διατηρώντας αδιαλείπτως ζωηρή τη μνήμη της αγιότητος και των πολλαπλών εν Αγίω Πνεύματι χαρισμάτων του. Προσωπικώς τα εβίωσα κατά την διακονία μου ως ιεροκήρυξ από το έτος 1969 μέχρι το 1976 υπό την πατρική αρχιερατική του σκέπη (έχοντας χειροτονηθεί από τα τίμια χέρια του Διάκονος στις 11.9.1969, Πρεσβύτερος στις 19.10.1969 και Πνευματικός στις 23.1.1970).

Την αγιοπνευματική χαρά του ευσεβούς κλήρου και λαού μας επιτείνει το γεγονός ότι είναι πρώτη φορά, που μετά πολλές δεκαετίες απολαμβάνουμε αγιοκατάταξη αρχιερέως.

Παραθέτω λοιπόν απόσπασμα επιστολής που απηύθυνα περί τα τέλη της δεκαετίας του 1980 προς τον ήδη Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου π. Ιερόθεο εξ αφορμής της εκδόσεως του βιβλίου του «Μαρτυρία ζωής», (με τον οποίο συνυπηρετήσαμε κατά το προαναφερθέν χρονικό διάστημα υπό την ποιμαντορική και πατρική πάντοτε ποδηγεσία του αγίου Καλλινίκου)• καθώς επίσης δεύτερη επιστολή που του απηύθυνα στις 9 Μαρτίου 1999 εξ αφορμής της εκδόσεως άλλου βιβλίου του με τίτλο «Κόσμημα της Εκκλησίας».

ΚΕΙΜΕΝΟ Α΄ (Τέλη δεκαετίας ’80)

Ἀγαπητὲ μου πάτερ Ἱερόθεε,
δοκίμασα μεγάλη χαρά, ὅταν πρό ἡμερῶν μοῦ ἔδωσαν τὸ νέο ἐξαιρετικά ἐνδιαφέρον βιβλίο σας γιὰ τὸν ἀξιομακάριστο Δεσπότη μας (δὲν τὸ εἶχα πάρει εἴδηση-ἡ ἐνημέρωση στὸ μοναστήρι δὲν εἶναι πάντα εὔκολη).

Θυμᾶμαι τώρα, ὅτι παρὰ τὴ μακρὰ ψυχολογικὴ προετοιμασία ἀπὸ τὴν ὁποία περάσαμε, ὅσοι τὸν ἀγαπούσαμε, κατὰ τὴν πολύμηνη ἀσθένειά του, ἐν τούτοις μετὰ τὸ ἄγγελμα τῆς ὁσίας κοιμήσεώς του (8.8.1984) ψιθύριζα συχνὰ στὸν ἑαυτό μου-κι αὐτὸ μὲ πολλὴ-πολλὴ ὀδύνη: Τώρα νιώθω πιὸ φτωχὸς, πιὸ ἀδύναμος, πιὸ μόνος!…
(Κι ἄς ἦταν τόσα χρόνια, ἀπὸ τὸ τέλος περίπου τοῦ 1976, πού τοπικά βρισκόμουν μακριὰ του).
Αὐτὸς ὁ μελαγχολικὸς μονόλογος ἦταν μιὰ πρώτη ἐπίπεδη ἀντίδραση, ποὺ θὰ μποροῦσε τώρα, μὲ τὴ βεβαιότητα τῆς πρὸς Θεὸν παρρησίας του καὶ τῶν πρεσβειῶν του γιὰ μᾶς, νὰ μεταποιηθεῖ:
Τώρα νιώθω πιὸ πλούσιος, πιὸ δυνατὸς, καὶ πιὸ πλησίον του!…

ΚΕΙΜΕΝΟ Β΄ (9 Μαρτίου 1999)

Σεβασμιώτατε καὶ πολὺ ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ, ἅγιε Ναυπάκτου, εὐλογεῖτε.
Μὲ ἰδιαίτερη συγκίνηση ἔλαβα ὑπτίαις χερσὶ τὸ νέο μεγάλο βιβλίο σας καὶ ἀρκούντως ἀντάξιο τῆς μεγαλωσύνης τοῦ πολυσεβάστου καὶ ἀξιομακάριστου Δεσπότη μας, ὁσιωτάτου Γέροντος Καλλινίκου, μὲ τὸν τίτλο «Κόσμημα τῆς Ἐκκλησίας». Ὁλοψύχως σᾶς εὐχαριστῶ.
Καθυστέρησα λίγο νὰ σᾶς ἀπαντήσω, γιὰ νὰ προλάβω νὰ ἔχω μιὰ πρώτη, ἔστω ἀμυδρή, ἐπαφὴ μὲ τὸ σπουδαῖο νέο πόνημά σας. Εἶναι πληρέστατο, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι καταβάλατε πολὺ κόπο γιὰ τὴν παρουσίαση ὅλου αὐτοῦ τοῦ

πνευματικοῦ πλούτου, ποὺ ἦταν ἀποθησαυρισμένος στὴν «κεκρυμμένη σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ» μυστικὴ ζωὴ τοῦ ὁσιωτάτου Πατρὸς μας. Ἐκεῖνο ποὺ ἰδιαίτερα μὲ συγκινεῖ ὅλ' αὐτὰ τὰ χρόνια εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ βιβλία σας γιὰ τὸν μακαριστὸ Γέροντα ἀποτελοῦν μόχθο καὶ καρπὸ εὐγνώμονος τέκνου, ἐξ΄οὗ καὶ προφανὴς ἡ δαψίλεια τῶν θείων εὐλογιῶν στὴ ζωὴ καὶ στὰ ἔργα σας.

Ὡς πρὸς τὴν προσωπικότητα δὲ τοῦ βιογραφουμένου, θυμᾶστε ποὺ σᾶς ἔγραψα μετὰ τὴν κοίμησή του, ὅτι «τώρα νιώθω πιὸ φτωχὸς καὶ πιὸ μόνος». Δὲν ἦταν αὐτὸ ἕνα μελαγχολικὸ συναίσθημα τῆς στιγμῆς. Τὰ χρόνια ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὴν πρώτη γνωριμία μου μαζί του, μέχρι καὶ αὐτὴ τὴ στιγμή, καὶ εἶναι περισσότερα ἀπὸ τριάντα, πείθουν συνεχῶς ὅτι δεύτερον Καλλίνικον δὲν συνάντησα, καὶ ἀπ' ὅ,τι ἡ πείρα πιὰ μὲ διδάσκει, δὲν πρόκειται νὰ συναντήσω.
Δυστυχῶς συγκρίνοντας πρὸς τὸν μακαριστὸ Καλλίνικο πλείστους ἀρχιερεῖς ποὺ μετέπειτα γνώρισα, ὄχι ὅλους βέβαια, μοῦ ἀφίνουν τὴν πικρὴ αἴσθηση ὅτι πρόκειται γιὰ κοσμικούς ἄρχοντες. Τὸ κριτήριο τους δὲν εἶναι τὸ ἅγιο θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως γιὰ ἐκεῖνον, ἀλλὰ ποικίλες σκοπιμότητες, ἐγωκεντρικὲς συνήθως, συμφέροντα, «ἰσορροπίες», «ὑποχρεώσεις», «φιλάδελφο», ἀνθρωπαρέσκειες κ.λπ. Ἀσφαλῶς, ὅλ' αὐτὰ ἰσχύουν ἀναλογικὰ καὶ γιὰ μᾶς τοὺς ὑπολοίπους, μοναχοὺς, ἱερεῖς, ἱερομονάχους κ.λπ• ἄλλωστε καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἀποτελοῦν ἕνα τμῆμα, σύμπτωμα τῆς ὅλης πνευματικῆς παρακμῆς τῆς ἐποχῆς μας. Βεβαίως, πρέπει νὰ ξαναπῶ, μὲ πολλὲς, δόξα τῷ Θεῷ, ἐξαιρέσεις σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα. Ἐνῶ ἐκεῖνος ἦταν Χριστοκεντρικὸς, ταπεινόφρων, ἀφανής, ἀσκητικός, νηστευτής, προσευχόμενος, λειτουργικός, μοναχὸς καὶ φιλομόναχος, φιλάδελφος στοὺς συνεργάτες του, παραδοσιακός, ὀρθόδοξος, «ποιῶν καὶ διδάσκων» ἀπερίτμητο ὀρθόδοξο δόγμα καὶ ἦθος. Μὲ μιὰ λέξη πνευματοφόρος, ἀληθινὸ Κόσμημα τῆς Ἐκκλησίας!
Πολλὲς φορὲς τὴν ἡμέρα ἡ παρουσία του εἶναι ζωντανὴ μπροστὰ μου καὶ ἰδιαίτερα στὴ θεία Λειτουργία. Ἂς ἔχουμε καὶ πάλι καὶ πάντοτε τὴν εὐχὴ του.*

Ὁ Καθηγούμενος

ἀρχιμ. Χριστόδουλος

* Στὴν ἀπάντησή του πρὸς τὴν ἄνω ἐπιστολὴ μου, ὁ Σεβασμιώτατος μεταξὺ ἄλλων μοῦ ἔγραψε: Ἀγαπητὲ π. Χριστόδουλε, πολὺ συγκινήθηκα ἀπὸ τὸ γράμμα σας. Ὁ ἀείμνηστος Καλλίνικος σᾶς ἀγαποῦσε πολὺ καὶ ἐκτιμοῦσε τὴν εὐγένειά σας. Τὰ ὅσα γράφετε γιὰ τὸν ἀείμνηστο τὰ πιστεύω καὶ ἐγώ: Δὲν ὑπάρχει δεύτερος Καλλίνικος. Νὰ ἔχουμε τὴν εὐχὴ του.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ
ἦχ. γ'. Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια
Οὐρανοὶ νῦν ἐπαγάλλονται καὶ τὰ ἐπίγεια συγχαίρουσιν,* ὅτι ἀνέτειλεν ἄστρον

Αἰτωλίας ἐν τῇ γῇ Καλλίνικος* ὑπέρλαμπρος Ἱεράρχης τὴν Ἔδεσσαν* ποιμάνας σὺν ἁπάσῃ Πέλλης γῇ * καὶ πιστῶν χορείας προσάξας τῷ Χριστῷ* σὺν ἀγγέλοις πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ
Κλέος Αἰτωλίας, Πέλλων καὶ φῶς,* ἀρεταῖς ἐκλάμψας πάσαις, πάτερ, θεοπρεπῶς,* Καλλίνικε μάκαρ, φωστὴρ ἀρχιερέων,* ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει Χριστὸν τὸν εὔσπλαγχνον.
Βίον ὁσιότροπον ὑπελθών* καὶ νήψει τὰ θεῖα παθών, Ἅγιε, καὶ μαθών* προσευχαῖς, νηστείαις, ἀσκήσεσι παντοίαις,* Καλλίνικε, θεόπτης χάριτι γέγονας.
Καλλίνικε πάτερ θεοπρεπῶς, * ἐν γῇ βιοτεύσας τὸν παράδεισον νῦν οἰκεῖς,* φωτὸς ἀπολαύων τοῦ θείου καὶ σοὺς δούλους,* εὐφραίνων σαῖς ἐντεύξεσι ταῖς πρὸς Κύριον.
Κλέος Καλλινίκῳ μελισταγεῖ* γλώττῃ τὴν Τριάδα μεγαλύναντι σὺν χοροῖς* ἁγίων χρυσάκτινον στέφος θεοτεύκτοις* ἐν οὐρανοῖς ἐκλάμπον νῦν ἀμαρύγμασι.

Πηγή: επίσημη ιστοσελίδα Ιεράς Μητροπόλεως Άρτης